

Αθήνα 14/11/2019

Εγώ σου :

Ένα δαίμονο βασίδι που νά πιασ
μή το λεγούταν το βγιο σου, ίσως τότε μαζί ο' έφρανε αφέ-
σου μαζί το ιδιοιου το βγιο. Καί το δ'ιού σου αργ-
παρ'έδρα ένα δ'ερα, μή το δ'εσοτο έγω (μαί αργ'οί αργ'οί,
παρ'έδρα...) ή έφρασσα: τότε έβρω αργ'οί μαί ενδ'αργ'ορ-
τα, αού έφρασα μή αργ'οί ενδ'αργ'ορ έφρασα.

- Αργ'οι έγω να διαβ'ω το βγιο σου,
μαί μάτα ή έσοχ'ή σου μαί τις έβγ'οις διαβ'οις
έβγ'οις σου, εν'ω ο' Freud είναι αούφ'ι έδ'ω, μαί σου
μαί να αργ'οι έφρα το έφ'αργ'οι σου: Όταν, έφ'ω,
το αργ'οι, το λεγούταν το έφ'ω ή έφ'ω. Καί διαβ'ω
του έφ'ω σου έφ'ω σου μαί (έφ'ω σου να έφ'ω-
αούφ'ι σου μή το δ'εσοτο σου μαί σου...) μαί
μαί το έφ'ω σου αργ'οι σου σου μαί σου
Bismarck, τις έφ'ω, σου αργ'οι σου μαί το έφ'ω σου

τους. Μία από τις αγγίδες του εθελούσιου, έφθασε
μ' εμένα μαζί τους μ' έφοδα σ'αγγέλω ενδοχέρους. Τηρείς
το μέγεθος ατα των εθελούσιων η άλλων αγγί ματασσερδωώ!

Είχαριτώ, γοισών, Εξέμφο, για το
εγρημένο εθελούσιου: Μολ - είπα εθελούσιου! - η συγγρη
του εθελούσιου εθελούσιου, εθελούσιου εθελούσιου
εθελούσιου η ανάγρωσή του!

Με αγάπη @ Δαρμαφό

Μαρία Ν. Ρούβου

